

ÉZSAIÁS 11-15.

A fejezet és vers –elválasztásokat utólag tették a Bibliába, hogy megtalálhassuk a pontos helyeket. Emiatt sokszor egy gondolatot a közepén vágtak el, és mi gyakran egy-egy fejezetet olvasunk el úgy, hogy előtte nem nézzük meg, hogy miről szólt az előző fejezet.

Ézsaiás 10.-ik fejezetének vége arról szól, hogy Isten az ítélete során elpusztítja a nemzetet, úgy, mint ahogy Libanon fáit kivágják, és csak fatönkék maradnak. És innen folytatódik a 11.-ik fejezet:

Vesszőszál hajt ki Isai törzsökéről, hajtás sarjad gyökereiről.

A letarolt erdőben a levágott törzsek mellől egy hajtás fog kihajtani Isai gyökeréből. Ez az utalás Jézus Krisztusra és az Armageddoni csata utáni pusztulás nyomán felemelkedő Ezeréves Királyságra vonatkozik. A romokból egy új élet fog kihajtani.

Isten megerősíti a Dávidnak tett ígéretét, hogy Ő fog neki házat építeni, az Ő vérvonalából jön majd el a Messiás.

Az ÚR lelke nyugszik rajta, a bölcsesség és értelem lelke, a tanács és hőstettek lelke, az ÚR ismeretének és félelmének lelke.

A megfelelő fordítás szerint nemcsak tudja majd, hogy mit kell tenni, de hatalma és ereje is lesz ahhoz, hogy mindent véghezvigyen.

Az ÚR félelme lesz a gyönyörúsége. Nem a látszat után ítél, és nem hallomás után dönt, hanem igazságosan ítél a nincstelenek ügyében, és méltányosan dönt az ország szegényeinek dolgában. Megveri a földet szájának botjával, ajka leheletével megöli a bűnöst.

Ez Jézus Krisztus második eljövételére történő utalás volt.

A Jelenések Könyvében a olvashatunk az Isten trónusa körül levő hét lélekről. Ezt nehéz értelmezni, mivel mi tudjuk, hogy egyetlen Szentlélek van, akkor vajon mit jelent ez a hét lélek itt Isten trónusa előtt?

Sokat találgattak a megfelelő értelmezés keresése közben. Egyesek hét főangyalra gondolnak, vagyis az arkangyalokra. Mások szerint ezek a Szentlélek hétféle munkájára utalnak Jézus Krisztusban, amint erről itt is olvashatunk Ézsaiás 11.-ik fejezetében: a bölcsesség, az értelem, a tanács, a hőstettek, a tudás, Isten félelme és a gyors megértés lelke.

Hogy melyik a megfelelő értelmezés? Azt ajánlom, hogy tanulmányozzátok, imádkozzatok ezzel kapcsolatban, és találjátok meg a nektek megfelelő értelmezést. Nem lehet kizárni egyiket sem, de lehet, hogy egy harmadik értelmezés a jó, amelyet majd a mennybe érve fel fogunk fedezni. Sok ehhez hasonló kérdést raktároztam el, amelyeknek a közös címe: További információkat várok...

Amire a Biblia nem ad egyértelmű választ, azzal kapcsolatban én is rugalmas vagyok, mert értelmetlenség lenne ragaszkodni valamihez, amiben nem vagyok biztos.

Krisztus azért jön el, hogy megítélje a földet, és amikor megjön, akkor a szájából előretörő karddal fogja elpusztítani az Antikrisztust. Az Úr Igéje egy kétélű kard, és olyan hatalom van benne, hogy amikor Isten

azt mondta, hogy „legyen világosság”, akkor világosság lett. Ez Istennek az a képessége, hogy a szavaival megteremtsen valamit, akármit.

Az Antikrisztus nagy hatalommal jön el, és az egész világ őt követi, mert csodák és jelek fogják követni a lépéseit. Hatalmas hadierőt fog létrehozni, és mindenki azt kérdezi, hogy „ki lesz képes megállni előtte?” Elindul Afrika ellen, Egyiptomot is elfoglalja, Líbia és Etiópia határaihoz ér majd, amikor hírét veszi, hogy Kína támadja meg keletről. Visszatér a csapataival, hogy ellenük forduljon, és a Megiddói völgyben fognak találkozni egy szörnyű csatában. Ennek az ütközetnek az ideje alatt eljön ismét Jézus. Az ember, az Antikrisztus elkápráztatta és becsapta a világot, az egész világ úgy tekintett rá, hogy ő a valaha élt leghatalmasabb ember, mert a Sátán átruházta rá az Ő teljes hatalmát és erejét.

Amikor a Sátán felvitte Jézust egy magas hegyre és azt mondta neki, hogy mindezt neked adom, csak borulj le előttem, akkor Jézus visszautasította, de ez az ember elfogadja majd, és a Sátán neki adja a trónját és a hatalmát, és ezzel a hatalommal fog uralkodni a világ felett. Az Isten által felkent két tanút is el fogja pusztítani, és azt gondolja, hogy Istennél is erősebb lett. Ekkor jön el Jézus és egyetlen szavával intézi el őt. Nem fog nagy konfliktusba keveredni vele, nem fog harcolni vele, csak egy szót szól, és vége.

Amikor Jézus visszajön, akkor összegyűjti a népeket az ítéletre, a Máté 24 szerint. Az ítélethez nem lesz szüksége tanukra. Amikor Jézus először itt volt János azt írta róla:

nem volt szüksége arra, hogy bárki tanúskodjék az emberről, mert ő maga is tudta, hogy mi lakik az emberben.

Ez egy igen félelmetes dolog, ha a rossz oldalon állsz. A szamaritánus asszony, akivel Jézus a kútnál találkozott, azt mondta: „*Jöjjetek, lássátok azt az embert, aki megmondott nekem mindent, amit tettem:*

Ez vonzotta Jézushoz Nátánáelt is,

Amikor Jézus látta, hogy Nátánáel közeledik feléje, azt mondta róla: „Íme, egy igazi izráelita, akiben nincsen álnokság.”

Nátánáel megkérdezte tőle: „Honnan ismeresz engem?” Jézus így válaszolt neki: „Mielőtt Fülöp idehívott, láttam, hogy a fügefá alatt voltál.”

Nátánáel így szólt hozzá: „Mester, te vagy az Isten Fia, te vagy Izráel királya!”

Jézus így válaszolt neki: „Mivel azt mondtam neked, hogy láttalak a fügefá alatt, hiszel? Ennél nagyobb dolgokat fogsz látni.”

Nátánáel rájött, hogy Krisztus mindent lát, ami az emberben van, és ezt a képességét fogja használni az ítéletkor is. A Biblia szerint

Nincsen olyan teremtmény, amely rejtve volna előtte, sőt mindenki mezítelen és fedetlen az ő szeme előtt.

Minden emberen át tud látni, és én hálás vagyok, hogy Jézus Krisztus vére az én pajzsom, és hálás vagyok a megbocsájtásért és a megtisztulásért, amely az Ő véreből ered. Amikor rám néz, akkor ezért lát engem tisztának, igaznak és szentnek. Ez az egyetlen hely, ahol lenni szeretnék, Krisztusban, mert nem akarok előtt úgy állni a mennyben, hogy Ő keresztülnézzon rajtam, és lássa az én bűneimet. „Nincs ítélet azoknak, akik Jézus Krisztusban vannak.”

Igazság lesz derekának öve, csípőjének öve pedig a húség.

Itt következik az Ezeréves Királyságban uralkodó állapotok leírása:

Akkor majd a farkas a báránnyal lakik, a párduc a gödölyével hever, a borjú, az oroszlán és a hizott marha együtt lesznek, és egy kisleány teregeti őket.

Mi nem azt a világot látjuk, amelyet Isten teremtett, hanem azt, amelyik az ember bűne miatti átokban szenved. Ez az átok áterjedt az állatvilágra, a teljes földre. A természet hirdetheti Isten dicsőségét és hatalmát, de nem mutatja be Isten szeretetét, mert a föld is lázzadásban áll Istennel. De amikor Jézus megalapítja az Ő Királyságát, akkor még az állatok is békében fognak élni egymással. Láthatjuk majd, hogy egy kisgyerek a fülénél fogva fogja rángatni az oroszlánt – milyen nagyszerű lesz!

*A tehén a medvével legel, fiaik együtt heverésznek, az oroszlán pedig szalmát eszik, mint a marha.
A kisdéd a viperalyuknál játszadozik, és az alig elválasztott gyermek a mérgeskígyó fajtára nyújtja kezét.
Nem árt, és nem pusztít szent hegyemen senki, mert tele lesz a föld az ÚR ismeretével, ahogyan a tengert víz borítja.*

Ezért imádkozunk, amikor azt imádkozzuk, hogy „Jöjjön el a Te országod, legyen meg a Te akaratod mint a mennyben, úgy a földön is.” Mivel a föld ma nem olyan, amilyennek Isten teremtette, ezért helytelen minden szenvedésért, gonoszért és fájdalomért Istent okolni. Amikor Jézus eljön és uralkodni fog, akkor ez meg fog változni.

Azon a napon Isai gyökeréhez fognak járulni a nemzetek, mert zászlóként magaslik ki a népek közül, és székhelye dicsőséges lesz.

Ezt várták a tanítványok Jézustól, és ezért voltak kiakadva, amikor Ő elkezdett beszélni nekik a keresztről és a haláláról. „Uram, mikor fogod felállítani a királyságodat, mikor fognak a népek Jeruzsálembé zarándokolni, hogy részesüljenek a Te dicsőségében?”
Ez még ezután, a második eljövételkor történik meg.

Azon a napon másodszor is kinyújtja kezét az Úr, hogy megvegye népe maradványait, melyek megmaradtak Asszíriában és Egyiptomban, Patrósztban, Kúsbán és Élámban, Sineárban meg Hamátban és a tenger szigetein.

Isten összegyűjtötte a zsidókat Izraelbe, de nem mind mentek vissza, és sokan el is mennek onnan, mert nehéz ott élni. Isten másodszor is össze fogja gyűjteni őket amikor Jézus Krisztus ismét eljön.

Jelt ad a nemzeteknek, és összegyűjti Izrael szétszórt fiait, egybegyűjti Júda elszéledt leányait a föld négy széléről.

Máté 24.-ik fejezetével kapcsolatban egyesek azt állítják, hogy a Nagy Nyomorúság időszakában az egyház is részt fog venni, és bizonyoságként használják a következő verseket:

„Közvetlenül ama napok nyomorúsága után pedig a nap elsötétedik, a hold nem fénylik, a csillagok lehullanak az égről, és az egek tartóerői megrendülnek.

És akkor feltűnik az Emberfiának jele az égen, akkor jajgat a föld minden népe, és meglátják az Emberfiát eljönni az ég felhőin nagy hatalommal és dicsőséggel.

És elküldi angyalait nagy harsonaszóval, és összegyűjtik az ő választottait a négy égtáj felől, az ég egyik sarkától a másik sarkáig.”

Azt állítják, hogy az elragadtatás akkor fog megtörténni, amikor az Úr összegyűjti választottait a föld négy sarkából, mert azt állítják, hogy a választottai az egyházat jelenti. Azért magyarázzák ezt így, mert nem ismerik megfelelően az Ószövetséget, és azt, hogy Istennek mi a terve Izraellel. Ézsaiás ugyanarról beszél, amiről Jézus, de itt meg is nevezi, hogy a választottak Júda és Izrael szétszórt fia, és nem az egyház.

Ézsaiás ezt még megerősíti a 27.-ik fejezetben:

Azon a napon elcsépele az ÚR a kalászkodat az Eufrátesztől Egyiptom patakjáig. De titeket, Izráel fiai, egyenként fognak összeszedni!

Azon a napon megharsan a nagy kürt, és visszajönnek, akik elvesztek az asszírok földjén, és akik szétszóródtak Egyiptom földjén. Leborulnak az ÚR előtt a szent hegyen, Jeruzsálemben.

A trombitaszóra történő utalás a Máté 24:31-ben is megtalálható:

És elküldi angyalait nagy harsonaszóval, és összegyűjtik az ő választottait a négy égtáj felől, az ég egyik sarkától a másik sarkáig.”

Ez tehát a zsidókra vonatkozik a második eljövétel alatt.

Nem tudom, hogy egyesek miért tartanak ki abban a tanításukban, hogy az egyháznak végig kell szenvednie a Nagy Nyomorúságot itt a földön.

Megszűnik Efraim irigysége, Júda ellenségeskedése kivész. Efraim nem irigykedik Júdára, Júda sem lesz Efraim ellensége.

Efraim az északi királyságot jelképezi, Júda a délit, és ezek gyakran harcban álltak egymással. De ez a háborúskodás meg fog szűnni, és Ezékielnél azt olvashatjuk, hogy amikor Isten ismét összegyűjti a népét a földjükre, akkor már többé nem két nemzet lesz, hanem egy, megszűnik az elválasztás közöttük.

Repülnek a tenger felé a filiszteusok lejtőjén, együtt ejtik prédául a keleti népet. Ráteszik kezüket Edómra és Móábra, és Ammón fiai nekik engedelmessékednek.

Az ÚR pedig kiszárítja Egyiptom tengerének öblét. Öklével megfenyegeti az Eufráteszt, forró szelével hét ágra vágja, és saruval is járhatóvá teszi.

Olyan útja lesz népe maradékának, az Asszíriában megmaradtaknak, amilyen Izráelnek volt, amikor kijött Egyiptomból.

Azon a napon ezt mondod majd: Hálát adok neked, URam, mert bár haragudtál rám, elmúlt haragod, és megvigasztaltál.

Ezt az izraeli nemzet mondja, mert ekkor fogják felismerni mind, hogy Jézus az igazi Messiás, és áldani fogják az Urat.

Íme, Isten az én szabadítóm, bízom és nem rettegek, mert erőm és énekem az ÚR, megszabadított engem.

A Jézus szó jelenti azt, hogy az Úr a szabadító.

Örvendezve fogtok vizet meríteni a szabadulás forrásából.

Jézus, és így kiáltott: „Ha valaki szomjazik, jöjjön hozzám, és igyék! De nem jöttek, hanem visszautasították Őt. A Jelenések Könyvének utolsó fejezetében:

„Jöjj!” Aki szomjazik, jöjjön! Aki akarja, vegye az élet vizét ingyen!

Azon a napon ezt mondjátok majd: Adjatok hálát az ÚRnak, hirdessétek nevét!

Az emberek fellelkesülnek, mert felfedezték, hogy Jézus a Messiás!

Adjátok tudtára a népeknek nagy tetteit! Emlékeztessétek őket, hogy neve magasztos!

Énekeljétek, hogy milyen fenséges tetteket vitt véghez az ÚR, tudja meg ezt az egész föld!

Kiálts és ujjongj, Sion lakója, mert nagy közöttetek Izráel Szentje!

Végre az Úr fog uralkodni a földön is! Milyen jó lesz meglátni úgy a földet, ahogy Isten teremtette, amikor békében, szeretetben és teljességben fogunk együttélni mindenkivel.

A 13.-ik fejezetben Babilón fenyegetéséről szól Ézsaiás. Említettük már hogy sok próféciónak van kettős beteljesedési ideje: egy közeli és egy távoli.

A Jelenések Könyvének 17.-ik és 18.-ik fejezetében olvashatunk a vallási és a kereskedelmi Babilón elpusztításáról. Itt Ézsaiásnál is hasonló fenyegetésről olvashatunk az utolsó idők vallási és kereskedelmi Babilónja ellen.

Fenyegető kijelentés Babilónia ellen, amelyet látomásban kapott Ézsaiás, Ámóc fia:

Adjatok jelt a kopár hegyről, hangosan kiáltatok nekik! Integessetek, hogy vonuljanak be a nemesek kapuin!

Én már parancsot adtam megszentelt harcosaimnak és elhívtam vitézeimet, akik végrehajtják haragomat, és vigadoznak fenségemnek.

Zúgás hallik a hegyeken, nagy nép zúgásához hasonló, országok morajlása hallik, összegyűlt nemzetek morajlása. A Seregek URa megszemléli a harcra kész sereget.

Ezek a népek és országok egymás ellen harcolnak majd, és Jézus második lejövetelének egyik jele lesz az, hogy a világ minden népe harcolni fog.

A 2.-ik zsoltárban is olvashatunk erről:

Miért tombolnak a népek, milyen hiábavalóságot terveznek a nemzetek?

Összegyűlnek a föld királyai, a fejedelmek együtt tanácskoznak az ÚR ellen és felkentje ellen:

Dobjuk le magunkról bilincseiket, tépjük le köteleiket!

A mennyben lakozó kineveti, az ÚR kigúnyolja őket.

Majd így szól hozzájuk haragjában, izzó haragjában így rémíti meg őket:

Én kentem föl királyomat szent hegyemen, a Sionon!

Ez a Nagy nyomorúság időszakának végső szakasza, amikor a nemzetek összegyűlnek, hogy megakadályozzák az Úr Királyságának létrehozását.

Jönnek messze földről, az ég széléről: az ÚR, és bosszús haragjának eszközei, hogy elpusztítsák az egész földet.

Jajgassatok, mert közeledik az ÚR napja, a Mindenható pusztításaként jön el.

Ezért lehanyaglik minden kéz, megdermed minden ember szíve.

Megriadnak, kínos fájdalmak fogják el őket, gyötrődnek, mint a szülő nő. Riadtan néznek egymásra, és arcuk lángban ég.

Jön már az ÚR napja kegyetlenül, féktelen, izzó haraggal. Pusztává teszi a földet, kipusztítja róla a vétkeket.

Az ég csillagai és csillagzatai nem ragyogtatják világosságukat. Sötét lesz a fölkelő nap, nem fénylik a hold világa.

Kétségtelenül a Nagy Nyomorúság időszakát írja le itt. De ez miért jönne az egyházra, azokra, akik hűségesek voltak hozzá? Pál azt mondja, hogy nem a haragra lettünk kiválasztva.

Megbüntetem a világ gonoszságát, a bűnösök bűnét.

Ez a világ gonoszságáért kiosztott büntetés lesz, a mi bűnünket Jézus Krisztus miatt megbocsájtotta Isten, hisz Krisztus meghalt a mi bűneinkert, ezért nem kell szembenézzünk Istennek a világra kiöntött

haragjával. A harag a Krisztust tagadó világra öntetik majd ki, de én nem utasítottam el Krisztust. Jézus azt mondja nekünk ezekről a dolgokról a Lukács 21-ben, hogy *Legyetek tehát éberek és szüntelen könyörögjetek, hogy kimenekülhessetek mindazokból, amik történni fognak, és hogy megállhassatok az Emberfia előtt.*”

Amikor ezek a dolgok elkezdődnek akkor engem ne itt lenn keressetek, hanem az Isten trónja körül, mert ott fogom énekelni, hogy „méltó a Bárány...”

Megbüntetem a világ gonoszságát, a bűnösök bűnét. Véget vetek a kevélyek gögijének, az erőszakosok gögösségét megalázom.

Ritkábbá teszem a halandót a színaranynál, és az embert Ofír aranyánál.

Ezért megrendítem az eget, és megindul helyéből a föld a Seregek URának féktelen haragja miatt, izzó haragja napján.

Érdekes hogy a föld megindulását, remegését többször is említi az Ige. Úgy tűnik, hogy a föld a múltban is változásokon ment keresztül. Volt egy idő, amikor a föld pályája a nap körül 360 napot tett ki a mostani 365 és ¼ helyett. Úgy tűnik, hogy volt idő, amikor a föld tengelye nem volt elferdülve 23 fokkal, mert tudjuk, hogy egy időben az Északi sark körül is trópusi dzsungelek voltak, és nagy erdőségek a Déli-sarok körül.

A föld tehát eddig is hatalmas változásokon ment keresztül, és az is valószínű, hogy a sarkok felcserélődtek egymással, és megváltozott a föld forgási iránya is.

Az érdekes az, hogy a Királyságban Isten vissza fogja állítani a földre azokat a paradicsomi állapotokat, amelyek Ádám és Éva idejében uralkodtak. A sivatagok eltűnnek, gyönyörű zöld területek foglalják majd el a helyüket és az egész föld ismét egy hatalmas édenkert lesz.

Lehetséges, hogy az ebben a versben említett „megidul a föld helyéből” arra utal, hogy a sarkok visszacserélődnek, és a 23 fokos ferdeülés kiegyenesedik, és többé nem lesznek évszakok. A jégtáblák a sarkokon felolvadnának, és ott is gyönyörű növényzet fejlődhet ki. A megnövekedett vízmennyiséget a nap nagyobb párolgásra készítené, és lehet, hogy a földet ismét egy vízburok kezdené védeni. Így a hőmérsékletkülönbségek kiegyenlítődnének, nem lenne többé forró és hideg terület, így a szelek kialakulása is megszűnne, amelynek hatására a viharok sem tudnának kialakulni többé, hanem nyugodt szellők fújdognának mindenütt. Az egész föld Isten dicsőségével telne meg!

A fizikusok azt állítják, hogy mielőtt a sarkok felcserélődése bekövetkezik a föld egy rezgő, remegő mozgásban lesz, és utána cserélődnek fel a sarkok. Ézsaiás azt írja, hogy *Ide-oda tántorog a föld, mint a részeg, düledezik, mint a kunyhó!* Lehet, hogy ez pont az iménti változásra történő utalás.

Érdekes találgatások ezek, de pontosan nem tudhatjuk ezeket, csak azt tudjuk, hogy ezek az utalások Isten ítéletének napjára vonatkoznak.

A Jelenések 6.-ik fejezetében azt olvassuk, hogy *A föld királyai, a fejedelmek és a vezérek, a gazdagok és a hatalmasok, a szolgák és a szabadok mind elrejtőztek a barlangokban és a hegyek szikláiban, és így szóltak a hegyekhez és a sziklákhöz: „Essetek ránk, és rejtsetek el minket a királyi trónuson ülő arca előtt, és a Bárány haragja előtt, mert eljött az ő haragjuk nagy napja, és ki állhat meg?”*

Mi értelme lenne, hogy Isten mindennek a közepébe helyezze az Ő egyházát, amikor kijelentette, hogy nem a haragra jelölt ki minket? Miféle gondolkodás az, amely azt akarja mindenkivel elhíttetni, hogy készüljete erre, mert mind itt fogunk lenni a Nagy Nyomorúságban is?

Akkor majd, mint az űzött gazellák, mint juhok, amelyeket nem lehet összetereelni, mindenki a maga népe felé indul, mindenki a maga országába fut.

Akit csak elérnek, leszúrnák, akit csak megfoghatnak, karddal ejtik el.

Csecsemőiket szemük előtt zúzzák szét, házaikat kifosztják, asszonyaikat meggyalázzák.

Említettem, hogy Ézsaiás próféciái a közeliiről a távolira, majd ismét a közeliire váltanak át. Ez egy közeli referenciának tűnik, és a babilóniai invázióra utalhat. A 137.-ik zsoltárban ezt olvashatjuk:

Amikor Babilon folyói mellett laktunk, sírtunk, ha a Sionra gondoltunk.

Az ott levő fűzfákra akasztottuk hárfáinkat.

Mert akik elhurcoltak minket, énekszót követeltek tőlünk, és akik sanyargattak, örömeinket: Énekeljetez nekünk a Sion-énekekből!

....

Babilon pusztulásra méltó népe! Boldog lesz, aki megfizet neked azért, amit velünk elkövettél.

Boldog lesz, aki megragadja, és a sziklához csapja csecsemőidet!

Ez tehát a babilóniak jeruzsálemi pusztítására utal. De aztán Babilón is megfizet ezért:

Íme, ellenük indítom a médeket, akik ezüsttel nem törődnek, és aranyban nem gyönyörködnek.

Íjkkal szétzúzzák a gyermekeket, nem irgalmaznak az újszülötteknek sem, a fiakat nem szánják meg.

Úgy jár majd Babilon, az országok ékessége, a káldeusok fenséges dísze, ahogyan földülta Isten Sodomát és Gomorát.

Ézsaiás megprófétálja, hogy a médek fogják elpusztítani a babilóniai királyságot, de ekkor még a világuralkodó az asszír birodalom volt, és még Babilón sem győzte le őket, míg a médek csak egy kis jelentéktelen törzs voltak ekkor. Mindezt egyedül csak Isten tudhatta előre, és ezzel is bizonyította azt, hogy Ő az Isten, Aki elejétől fogva ismeri a dolgok végét.

A babilóni pusztulásról pedig ezt írja:

Nem telepszik le ott többé senki, nem lakik ott senki a jövő nemzedékek során. Nem sátoroz ott az arab, nem delectetnek ott pásztorok,

hanem pusztai vadak tanyáznak ott, és baglyokkal telnek meg házaik. Struccok laknak majd ott, és démonok szökdelnek ott.

Hiénák üvöltöznek kastélyaikban, gyönyörű palotáikban sakálok, mert hamar eljön az ideje, nem késnek napjai.

Ismét az Ezeréves Királyságról ír, amikor Izraelt dicsőítik a föld népei:

Bizony, megkönyörül az ÚR Jákóbon, és továbbra is Izraelt választja. Nyugalmat ad nekik földjükön, jövevények társulnak hozzájuk, és Jákób házához csatlakoznak.

Fölkarolják és hazaviszik őket a népek, Izrael pedig tulajdonává teszi azokat az ÚR földjén mint szolgákat és szolgálókat. Fogságba vivőiket foglyul ejtik, és uralkodnak volt sanyargatóikon.

Amikor majd nyugalomra fordítja az ÚR fájdalmaidat, nyugtalanságodat és azt a kemény szolgálatot, amelyet végezned kellett,

ezt a gúnydalt fogod énekelni a babiloni királyról: Vége van a sanyargatónak, vége van az erőszaknak!

Összetörte az ÚR a gonoszság vesszejét, a zsarnokság botját.

Emlékeztek, hogy a Jelenések 14.-ik fejezetében az angyal végigrepül az égen és azt kiáltja, hogy „Babilón elesett.”, amellyel a babilóni rendszer végét jeleti be.

Aki népeket vert dühében szüntelen veréssel, aki nemzeteket taposott haragjában, most azt üldözik kíméletlenül.

Megnyugodott, csendes az egész föld, ujjongásba törtek ki az emberek.

Még a ciprusok is így örülnek, meg a Libánon cédrusai: Mióta elterültél, nem jön favágó ellenünk!

Most a vadállat, a bűn embere következik, akit a Sátán felkent a saját hatalmával.

Megrendült ott lent a holtak hazája, látva jöttödet. Felkölti miattad az árnyakat, a föld összes hatalmasait, fölkelte trónjokról a nemzetek királyait.

Rákezdik mindnyájan, és ezt mondják neked: Te is erőtlen lettél, mint mi, hozzánk hasonlóvá lettél!

Sírba omlott gögöd, lantjaid zengése! Férges a derékaljad, pondrók a takaród!

Érdekes lesz ennek az embernek a pokolbeli fogadása – Te is fiam, Brutusz?

Most pedig a prófécia a vadállattól a mögötte levő hatalom felé fordul, a Sátán felé.

Leestél az égről, fényes hajnalcsillag! Lehulltál a földre, népek legyőzője!

Pedig ezt mondtad magadban: Fölmegyek az égbe, Isten csillagai fölé emelem trónomat, odaülök az istenek hegyére a messze északon.

Fölmegyek a felhők csúcsára, hasonló leszek a Felségeshez!

Ez volt a bűn kezdete a világmindenségben, az első lázzadás Isten vezetése és királysága ellen: a Sátán szembeszegült Isten akaratával.

Ezékielnél ezt olvashatjuk a Sátánról, hogy egy időben felkent angyal volt, egy kerúb, aki Isten szentségét védte. Úgy tűnik, hogy ő volt a főkerúb:

Emberfia! Kezdd siratóéneket Tírusz királyáról, és mondd róla: Ezt mondja az én Uram, az ÚR: Te voltál a mintakép, tele bölcsességgel, tökéletesen szép.

Édenben, Isten kertjében voltál, mindenféle drágakő borított: rubin, topáz és jáspis, krizolit, ónix és nefrit, zafír, karbunkulus és smaragd. Aranyból készültek foglalataid, és a rajtad levő vésetek teremtésed napján elkészültek.

Fölkent kerúbot adtam melléd, hogy oltalmazzon, Isten szent hegyén voltál, tüzes kövek közt járkáltál.

Feddhetetlen életű voltál teremtésed napjától fogva, míg álnokság nem lett található benned.

És a továbbiakban Ezékiel leírja a Sátán elbukását.

Ézsaiás potosan megfogalmazza a Sátán álnokságát: a saját akaratát Isten akarata elé helyezte. És amikor mi a saját akaratunkat Isten akarata elé helyezzük az bűn és lázzadás Isten ellen. A bűn az, amikor nem Isten akaratának rendeljük alá magunkat, és a gondolataink az „én azt akarom...” körül járnak.

Shakespeare egyik színjátékában található ez a felkiáltás: „Cromwell, menekülj a nagyravágyástól, mert az angyalok is emiatt vették le.”

Amikor a Sátán az Édenkertben Évát el akarta csábítani azt mondta, hogy Isten azért nem akarja, hogy egyél abból a gyümölcsből, mert tudja, hogy ha abból eszel, akkor olyan leszel, mint Ő. Akarsz-e olyan lenni, mint Isten? Egyél ebből. Ez a nagyravágyás buktatta el a Sátánt, és ugyanezzel buktatta el ő is Évát.

Vigyázzatok minden vallással, amely titeket Istenhez hasonlóvá akar tenni, Isten kategóriájába akar helyezni, mert ez volt az a csali, amivel Évát is elbuktatta a Sátán. „Ismerd fel a benned lakozó istent”. Jöjjél rá, hogy te magad vagy isten. Ugye milyen nagyszerű? De a valóságban tragikus! Mégis nagyon sokakat vonz az a vágy, hogy istenek lehessenek.

Az érdekes az, hogy Isten a saját képmásához hasonlóvá fog tenni minket. Amikor Ő először megteremtette az embert, akkor a saját képmására és a saját hasonlatosságára teremtette őt, de az ember az engedetlenség következtében távol került ettől a hasonlatosságtól.

Ahogy tehát egy ember által jött a bűn a világba, és a bűn által a halál, úgy minden emberre áterjedt a halál azáltal, hogy mindenki vétkezett.

Ha azt szeretném megtudni, hogy mi volt Isten szándéka, amikor megteremtette az embert, akkor nem láthatom ezt a mai világban, mert csak elbukott, kapzsi, haragos, vágyak által vezérelt embereket láthatunk. Nem ezt szánta Isten az embernek, így az embert csak elbukott állapotában láthatjuk.

De Isten lenyúlt és megérintette az embert, és pontosan azért dolgozik Isten a mi életünkben ma is, hogy visszaállítsa azt, amit elvesztettünk a bukás miatt.

Mi pedig, miközben fedetlen arccal, mint egy tükörben szemléljük az Úr dicsőségét mindnyájan, ugyanarra a képre formálódunk át az Úr Lelke által dicsőségről dicsőségre.

Ez nem azt jelenti, hogy Isten vagyok, én mindig csak én magam maradok, hanem azt, hogy a Lélek által Jézus Krisztus hasonlatosságára fogok átalakulni, és ismét a szeretet és nem a kapzsiság és az önzőség fog bennem uralkodni.

De a sírba kell leszállnod, a gödör mélyébe.

Akik csak meglátnak, bámulnak, elgondolkoznak rajtad: Ettől az embertől reszketett a föld, ettől remegtek az országok?

Ez az, aki pusztává tette a világot, lerombolta a városokat, és nem engedte haza a foglyokat?

A nemzetek királyai mind tisztességben nyugszanak sírboltjukban.

Téged azonban temetetlenül dobnak el, mint valami hitvány gazt, mint eltaposott hullát; elborítanak a meggyilkoltak, akiket karddal öltek meg, és kőhalom alatt lesz a sírjuk.

Nem temetnek el úgy, mint a királyokat, mert pusztítottad országodat, gyilkoltad népedet. Nem emlegetik soha többé a gonosztevők ivadékát.

Állítatok vágóhidat fiainak őseik bűne miatt, hogy talpra állva el ne foglalják az országot, s be ne töltsék városokkal a világot!

Rájuk támadok - így szól a Seregek URa -, és kiirtom Babilónia nevét és maradványát, még az irmagját is - így szól az ÚR.

Találkoztatok-e mostanában babilóniaiakkal? Isten kiirtotta őket, nem léteznek többé.

Bölömbikák tanyájává teszem, vadvizes mocsárrá, és elsöpröm pusztító seprűvel - így szól a Seregek URa. Megesküdött a Seregek URa: Úgy lesz, ahogyan elterveztem, az következik be, amit elhatároztam.

Isten Igéje biztosan végbe fog menni. Dánielnek azt mondta, amikor leírta az Ő próféciait, hogy „a prófécia biztos, be fog következni”. Isten kijelenti, hogy az Ő szándékai szerint fog történni minden. Az Ő szándékai megmásíthatatlanok, az Ő terve be fog teljesülni.

Országomban töröm össze Asszíriát, hegyeimre taposom el. Lekerül róluk igája, lekerül vállukról a teher.

Ezt a tervet határoztam el az egész föld ellen, így nyújtom ki kezemet minden nép ellen.

Ha így határoz a Seregek URa, ki hiúsíthatja meg? Ha kinyújtja kezét, ki fordíthatja vissza?

Isten szuverenitása, önrendelkezése korlátlanul hatalmas.

Áház király halála esztendejében hangzott el ez a fenyegető jövendölés:

Ne örüljeteK annyira, filiszteusok, hogy összetört a titeket verő bot! Mert a kígyó gyökeréről vipera sarjad, és gyümölcse repülő sárkány lesz.

A legszegényebbek jól élnek, és a szegények bizton heverésznek, a te gyökeredet azonban éhhalállal sújtom, maradékokat meggyilkolom.

Jajgass, kapu, kiálts, város, rettegjeteK, ti filiszteusok! Mert füst gomolyog északról, senki sem téveszti el kijelölt helyét.

Mit szólnak majd ehhez a népek követei? Azt, hogy az ÚR vetette meg Sion alapját, oda menekülnek népe szegényei!

A 15.-ik fejezetben Moáb elleni jövendölést találunk. Moáb a Jordántól és Holt-tengertől keletre található. A moábi városok pusztulását sorolja fel a továbbiakban:

Fenyegető jövendölés Móáb ellen: Éjnek idején elpusztul, elnémul Ár-Móáb! Éjnek idején elpusztul, elnémul Kír-Móáb!

Fölmennek a templomba, zokog Díbón a magaslatokon, Nébó és Médeba miatt jajgat Móáb. Minden fejet megnyírtak, minden szakállt levágtak.

Amikor nagy szomorúságuk volt, vagy a halottaikat sírátták, akkor zsákruhát öltöttek, levágták hajukat és szakállukat.

Az utcákon zsákruhában járnak, a háztetőkön és a tereken mindenki jajgat, könnyeit hullatva.

Segítségért kiált Hesbón és Elalé, hangjuk Jahacig hallik. Ezért riadoznak Móáb fegyveresei, riadozik lelke.

Szívből kiáltok Móáb miatt. Cóarig, Eglat-Selisijjáig jutottak menekültjei. Sírva mennek föl a Lúhit-hágón, Hórónaim útján összetörve jajveszékelnék.

Pusztasággá válnak Nimrim vizei, elszárad a fű, kipusztul a pázsit, nem marad növényzet.

Ezért amijük megmarad, amit meg tudnak őrizni, átviszik a puszták patakján.

Körös-körül jajveszékelnék Móáb határain, Eglaimig hangzik a jajgatás, Beér-Élimig hangzik a jajgatás.

Bizony, megtelnek vérrel Dimón vizei! Más veszedelmet is hozok Dimónra: oroslánokat Móáb menekültjeire és a föld maradékára.

Ez volt tehát Isten ítélete Moáb és lakói ellen.

Annak ellenére, hogy itt le van írva ez az ítélet, Moáb még szerepelni fog a továbbiakban. A 16.-ik fejezetben a mai Jordánia, azaz Moáb helyét is megtaláljuk majd a Nagy Nyomorúság ideje alatt. Itt van a Petra-i sziklaváros, ahová Izrael gyermekei menekülni fognak az ítéletidő elől, amikor majd az Antikrisztus Jeruzsálembe jön és a templomban állítja fel majd trónusát. A 16.-ik fejezetben a Szelának nevezik a Petra-i sziklavárost.

Minden prófécia Jézus Krisztus köré összpontosul, Jézus Krisztus bizonyágtétele a prófécia lelke. Azok a nemzetek szerepelnek csak a próféciaKban, amelyeknek valamilyen közük van a Messiáshoz való hozzáálláshoz. A próféciaKnak nem az a célja, hogy az egész világról és minden népről szóljon, hanem az, hogy Jézus Krisztus első és második eljövételét élénk vetítse.

Azok a nemzetek szerepelnek benne, amelyek megpróbálták elpusztítani Izraelt, mielőtt a Messiás eljött volna, és Isten ezeknek meg fog fizetni. A központ mindig a Messiás.

Jöhet bármi, mert a mi életünk Őbenne van biztosan megalapozva. És az a fontos, hogy amikor eljön, akkor Őbenne legyetek, és nem a saját igazságotokat felöltve, hanem az Ő igazságában találtassatok, amelyet Isten a hitetek által Jézus Krisztusban adott nektek.

Isten legyen veletek és az Ő Igéje tartson meg. Kezdjen Isten egy erőteljes munkát az életetekben, és az Ő Lelke legyen mindig veletek. Adjon neketek lehetőséget arra, hogy az Ő szeretetét osszátok meg az emberekkel, és tegyen hatékonyá benneteket bizonyágtételeitek során. Legyen az életetek egy sötétben is fénylő világosság, hogy másokat is ez a fény vonzzon, és megtalálják a fény forrását, Jézus Krisztust. Isten áldjon mindnyájatokat.

85 perc